

teoretisk formentlig rigtigste Principer, men maa tage et ikke ringe Hensyn til de Principer, som faktisk ere gennemførte i vore Nabolande, og ligeledes i den Betragtning, at man maa tage et ret betydeligt Hensyn til den bestaaende Tilstand, saaledes som den historisk har udviklet sig under Indflydelse af selve den hidtidige Lovgivning. Til at komme nærmere ind paa en Drøftelse af Frihandelsens og Beskyttelsens Principer er der derfor næppe her Grund. Thi indenfor selve Kommissionen har en saadan Drøftelse kun i forholdsvis ringe Grad fundet Sted; hver Part har i saa Henseende principielt holdt fast ved sine Ansættelser; men idet det erkendtes, at de foran nævnte Hensyn maatte føre til Modifikationer og Væmpelser baade i det ene og det andet Princip, har Striden langt mere drejet sig om, hvor stærkt og i hvilket Omfang hine Hensyn burde gøre sig gældende og øve Indflydelse paa Afgørelsen.

Fra alle Sider har man været enig om, at en Revision af Toldloven burde foregaa med en vis Varsomhed for ikke at gribe forstyrrende og ødelæggende ind i den bestaaende Industri. Det er nemlig klart, at enhver Toldnedsættelse, der faktisk tvinger en bestaaende Industri til Ophør, fordi den kun ved Hjælp af en højere, mere beskyttende Toldsat kan konkurrere med Ulandet paa vort eget Marked, medfører et større eller mindre Kapitaltab, en større eller mindre Ødelæggelse af Værdier, idet de paagældende Fabrikbygninger og Maskiner ikke let ville kunne finde anden Anvendelse, samt tillige i alt Fald foreløbig, men sandsynligvis for et noget længere Tidsrum, gør en Del Arbejdere arbejdsløse. Det er derfor ogsaa erkendt, at der maa være et vægtigt Grund til at gøre en Forandring, som vil faa saadanne Følger, navnlig naar Talen er om en Industri, der beskæftiger et større Antal Arbejdere, medens det paa den anden Side indrømmes, at der er Grænser for de Ofre, som man tør kræve bragte af Statskassen og Forbrugerne for at opretholde en bestaaende Industri, der arbejder under saa ugunstige Forhold, at den kun kan opretholdes ved en høj Beskyttelsestold, navnlig naar den har et saadant mindre Omfang, at kun en ringe Kapital og et lidet Antal Arbejdere ere knyttede dertil. Men Opgaven har nærmest været at bedømme, hvorvidt en foreslaet Ophævelse eller Nedsættelse af en Toldsat vilde faa saadanne Følger, samt hvor langt man turde gaa i Nedsættelsen uden at true den paagældende Industris Eksistens.

Med noget Forbehold kan det saaledes siges, at der i det Hele har hersket Enighed om de Hovedsynspunkter, som bleve at lægge til Grund for Tariffens Revision, men at Uenigheden nærmest har drejet sig om disse Synspunkters faktiske Gennemførelse i Praxis. Selve Hovedsynspunkterne have nemlig været følgende:

1) At skaffe Toldlettelser for absolute Livsfornödenheder og virkelige Nødvendighedsartikler, og 2) omvendt at belægge egentlige Lüksusartikler med saa høj en Told, som de taale at bære uden at Forbruget deraf aftager saa væsentligt, at Toldindtægten i Virkeligheden ikke forøges. Dernæst maa det være Djemedet 3) at lette Handel og Omfætning i saa stort Omfang som muligt og derhos 4) at skaffe den danske Produktion saa billige Raa- og Hjælpestoffer, at den i saa Henseende saa vidt muligt bliver lige stillet med Ulandets. Endelig 5) er det en væsentlig Opgave for en Toldrevision at regulere den Industrien og Haandværket hidtil tilstaaede Beskyttelse saaledes, at den skaffer dem fornødent Værn imod en overmægtig Konkurrence, uden at kræve væsentlige Ofre af den øvrige Befolkning ved at fordyre almindelig brugte Varer for den.

Med Spørgsmaalet om disse almindelige Principers praktiske Gennemførelse har der imidlertid vist sig en ikke ubetydelig Uoverensstemmelse indenfor Kommissionen. Kun med Hensyn til det tredie af de foran nævnte Principer, Bestræbelsen for at